

Πλάτων

ΠΛΑΤΩΝΑΣ

- ❑ Ο αισθητός κόσμος των πραγμάτων και ο νοητός κόσμος των ιδεών (Μορφές)
- ❑ Οι προϋποθέσεις του ιδεαλισμού
- ❑ Η έννοια του *Είδους* (Ιδέα, Μορφή) και η θεμελίωση του ιδεαλισμού

Η έννοια του είδους

- *Είδος* ως υποστασιοποιημένο καθόλου
- *Είδος* ως νοητή οντότητα
- *Είδος* ως Τέλειο Πρωτότυπο των αισθητών Πραγμάτων

- ❑ Η ψυχή στον Πλάτωνα

Η θεμελίωση του Ιδεαλισμού

- Το οντολογικό επιχείρημα
- Το επιστημολογικό επιχείρημα
- Το αξιολογικό επιχείρημα

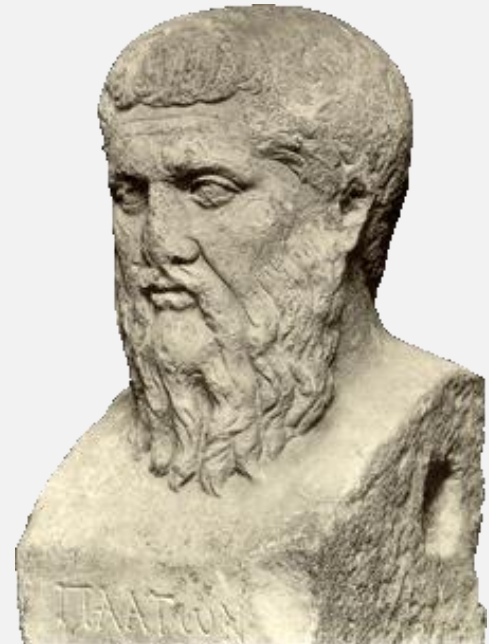
ΠΛΑΤΩΝΑΣ

ΠΛΑΤΩΝΑΣ

Έργα

- Απολογία Σωκράτους
- Μένων
- Φαίδων
- Το Συμπόσιο
- Η Πολιτεία
- Θεαίτητος
- Παρμενίδης
- Τιμαίος

Πλάτων
(428/427 – 348/347 π.Χ.)

Ο αισθητός κόσμος των πραγμάτων και ο νοητός κόσμος των ιδεών

- Πώς συνέβη να περιθωριοποιηθεί τελικά η θεωρία των Ατομικών φιλοσόφων, με όλα τα πλεονεκτήματα και τις αρετές του, που είναι ιδιαίτερα εμφανείς εκ των υστέρων, και να παραχωρήσει την ιδιότητα του παραδειγματικού φιλοσοφικού δόγματος σε μια αντίπαλη θεωρία;
- Αυτό οφειλόταν στο γεγονός ότι οι Ατομικοί, αν και ανέπτυξαν μια πρωτότυπη και πολλά υποσχόμενη οντολογική υπόθεση που προσέφερε διέξοδο στο ελεατικό αδιέξοδο, δεν κατάφεραν να παράσχουν μια πειστική εξήγηση, για το γενικό και το νοητό.

Ο αισθητός κόσμος των πραγμάτων και ο νοητός κόσμος των ιδεών

- **Η γνώση στην εποχή του Πλάτωνα έφτασε στο επίπεδο της θεωρίας χάρη στην επιδέξια χρήση των καθολικών εννοιών που παράγονται από την αφηρημένη σκέψη.**
- **Οι καθολικές έννοιες όμως είναι γενικές και νοητές.**
- **Πόσο σίγουροι όμως είμαστε για αυτές με δεδομένο ότι έχουν μεσολαβήσει οι Σοφιστές που αμφισβήτησαν την δυνατότητα της βέβαιης και κοινά αποδεκτής γνώσης;**

Σοφιστές

- Στις ελληνικές πόλεις του 5ου π.Χ. αιώνα συναντάμε μία ομάδα λόγιων αντρών, που οι σύγχρονοι τους ονομάζουν Σοφιστές.
- Το κύριο έργο των σοφιστών ήταν η διδασκαλία των νέων, για το έργο τους αυτό έπαιρναν χρηματική αμοιβή.
- Η διδασκαλία τους είχε ως αντικείμενο πολλά διαφορετικά μαθήματα (όπως Γραμματική, Ιστορία, Μουσική, Φιλολογία, Φυσικές Επιστήμες), προπάντων όμως τη Ρητορική.

Σοφιστές

Οι σημαντικότεροι Σοφιστές ήταν :

- Ο Πρωταγόρας από τα Άβδηρα (περ. 490/80 - 420/11 π.Χ.)
- Ο Πρόδικος από την Κέα (460-400 π.Χ.)
- Ο Ιππίας από την Ήλιδα (β' μισό του 5ου αιώνα π.Χ.)
- Ο Αντιφών από την Αθήνα (480-411 π.Χ.)
- Ο Θρασύμαχος από τη Χαλκηδόνα της Προποντίδας (β' μισό του 5ου αιώνα π.Χ.)
- Ο Κριτίας από την Αθήνα (ακμή : τελευταίο τέταρτο 5ου αιώνα - θάνατος : 403 π.Χ.)
- Ο Γοργίας από τους Λεοντίνους της Σικελίας (περ. 483/80-376/5 π.Χ.)
- Ο Αλκιδάμας από την Ελαία της Μ. Ασίας (α' μισό του 4ου αιώνα π.Χ.)

Σοφιστές

- Σε αντίθεση με τους προσωκρατικούς φιλοσόφους οι σοφιστές είχαν μεταθέσει το κέντρο του ενδιαφέροντος τους από τη φύση στον άνθρωπο, την κοινωνία, τον πολιτισμό.
- Οι Σοφιστές εισάγουν τον σκεπτικισμό και τον σχετικισμό

Ο Σκεπτικισμός είναι μια οικογένεια απόψεων που αμφισβητούν τη δυνατότητα της γνώσης.

Ο Σχετικισμός πρεσβεύει ότι αυτό που είναι αληθινό για ένα άτομο ή μια κοινωνική ομάδα μπορεί να μην είναι αληθινό για μια άλλη και ότι κάθε προσπάθεια να αποφανθούμε μεταξύ των εξαρτώμενων από το πλαίσιο προτύπων αλήθειας και ψεύδους είναι μάταιη.

Πρωταγόρας

«για όλα τα πράγματα μέτρον είναι ο άνθρωπος, ..».

- Ο Πρωταγόρας εισάγει τον απόλυτο σχετικισμό για τα πάντα και για τα αντικείμενα της αισθητηριακής αντίληψης και για κάθε γνώμη, αξία, κρίση ή πεποίθηση.
- Εφόσον ο κάθε άνθρωπος αποτελεί έγκυρο κριτήριο των πραγμάτων και δεδομένου ότι οι άνθρωποι διαφέρουν στις απόψεις και τις αντιλήψεις τους για τα πράγματα, δεν υπάρχει αντικειμενική αλήθεια βάσει της οποίας ο ένας έχει δίκιο και ο άλλος άδικο.
- Πρόκειται για έναν οντολογικό και γνωσιολογικό σχετικισμό στον οποίο αντιτάχθηκαν ο Σωκράτης και ο Πλάτων.

Ο αισθητός κόσμος των πραγμάτων και ο νοητός κόσμος των ιδεών

- Η γνώση έφτασε στο επίπεδο της θεωρίας χάρη στην επιδέξια χρήση των καθολικών εννοιών που παράγονται από την αφηρημένη σκέψη.
- Ως γνωστική διαδικασία, η αφαίρεση στόχευε στη νοητική εξάλειψη όσων ήταν ιδιάζοντα στα αντικείμενα μελέτης και στην επικέντρωση σε ό,τι ήταν κοινό (γενικό γι' αυτά), παρέχοντας έτσι μια βάση για λογικούς συλλογισμούς ως συμπεράσματα από τα γενικά στα επιμέρους.
- Για τον Πλάτωνα, το γενικό και το νοητό είναι σχεδόν ταυτόσημα- αυτή η διπλή (ή μάλλον τριπλή, αφού και τέλεια) οντότητα ονομάζεται είδος- αποδεικνύεται επίσης αιώνια.
- Για να κατασκευάσει αυτή την έννοια, ο Πλάτων αντιπαραθέτει (1) το γενικό και το επιμέρους, (2) το νοητικό και το αισθητό, (3) το τέλειο και το ελλιπές, συσσωρεύοντας τα πρώτα των τριών αντιθέτων μαζί και θέτοντας έτσι και διαχωρίζοντας δύο είδη πραγματικότητας ή, για να το θέσουμε διαφορετικά, δύο κόσμους: ο ένας, αιώνιος- ο άλλος, παροδικός.

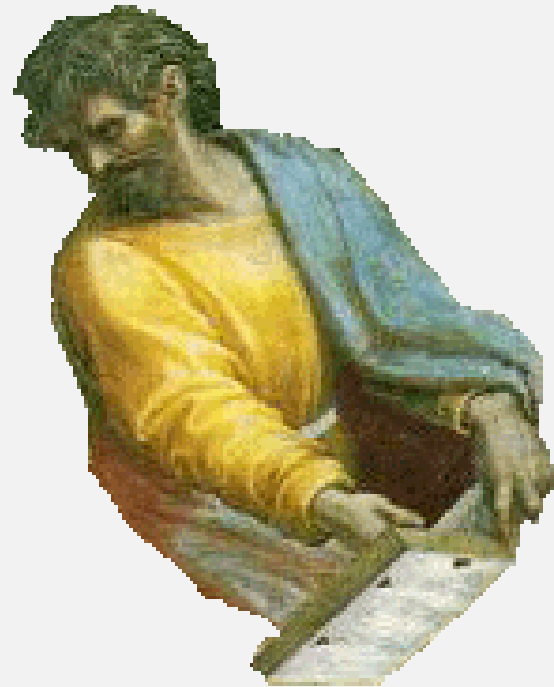
Ο αισθητός κόσμος των πραγμάτων και ο νοητός κόσμος των ιδεών

Ο κόσμος των αισθητών πραγμάτων

Μοιάζει πολύ με τον Κόσμο της Αιώνιας Ροής του Ηράκλειτου

Ο κόσμος των Ιδεών

Μοιάζει κάπως με τον Παρμενίδειο Κόσμο της Αιώνιας Αμετάβλητης Πραγματικότητας

Οι προϋποθέσεις του ιδεαλισμού

Η ιδέα ενός πράγματος που είναι σχετικά ανεξάρτητη από το πράγμα, επιτρέποντάς μας έτσι να φανταζόμαστε το πράγμα και να το σκεφτόμαστε ελλείψει αυτού, καθώς και να παίζουμε με την ιδέα και να τη μετασχηματίζουμε στο μυαλό μας, μας δίνει καλό λόγο να θεωρούμε τις σκέψεις του μυαλού μας ως οντότητες που σχετίζονται με τα αντικείμενά τους, αλλά ουσιαστικά διαφέρουν από αυτά.

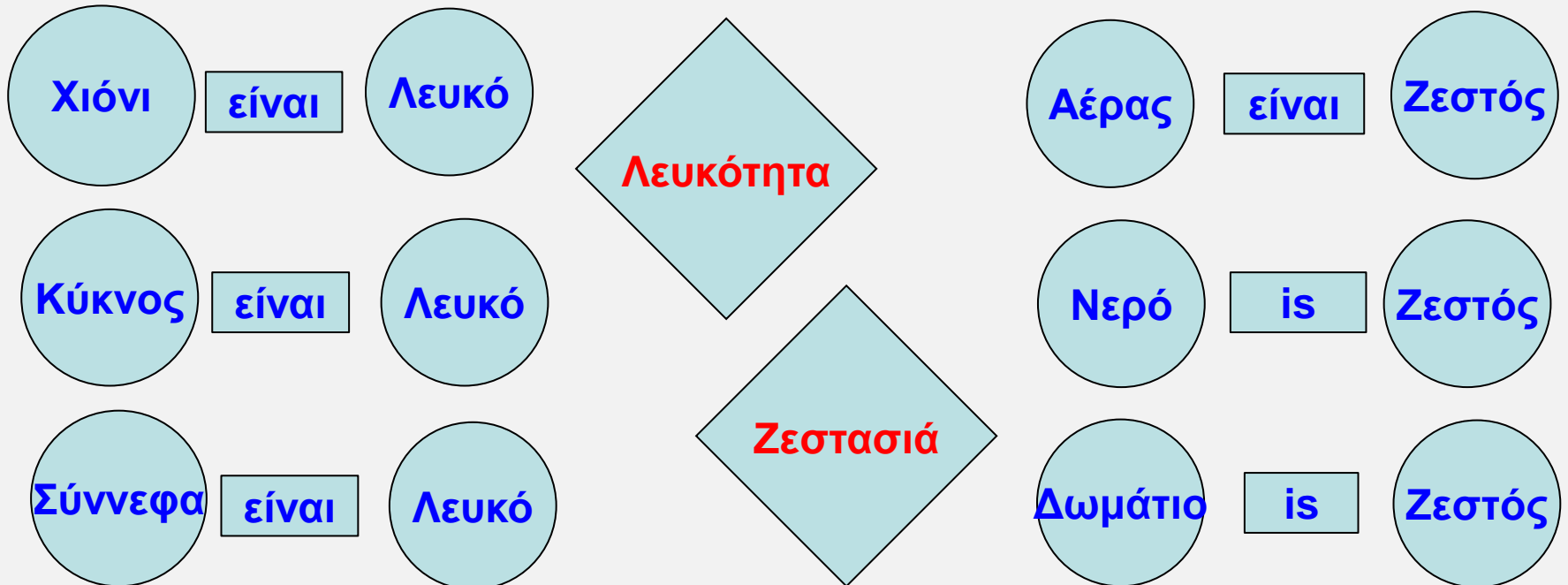
Η Τριαδική Έννοια του Είδους και η Τριπλή Θεμελίωση του Ιδεαλισμού

Πράγμα		Ιδέα		Επιχείρημα
Φθαρτό	Επιμέρους	Αιώνιο	Γενικό	Οντολογικό
	Αισθητό		Νοητό	Επιστημολογικό
	Ελλιπές		Τέλειο	Αξιολογικό

Το *Είδος* ως υπόσταση των *Καθόλου*

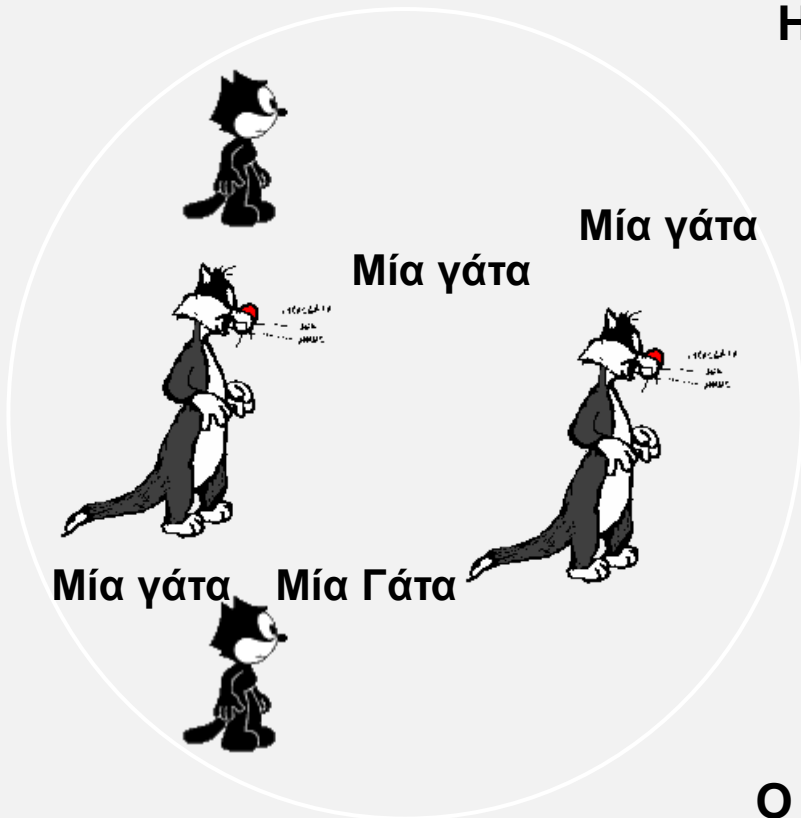
Τα *καθόλου*
(*Lat. universalis*, γενικό)
είναι μια γενική έννοια ή όρος
ή κάτι στην πραγματικότητα
στο οποίο αντιστοιχεί.

Υποστασιοποίηση
(*Gr. υπόστασις*,)
είναι η απόδοση πραγματικής
ταυτότητας (αυτάρκης ύπαρξη)
σε μια αφηρημένη έννοια.

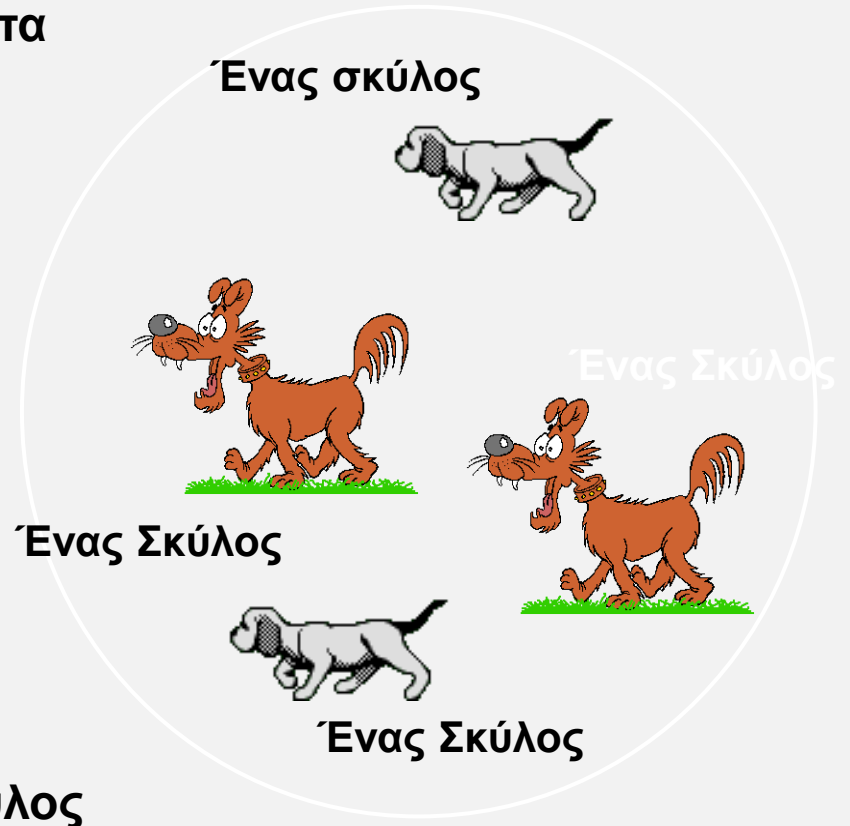

Το *Είδος* ως υπόσταση των *Καθόλου*

Η Ιδέα της Γάτας

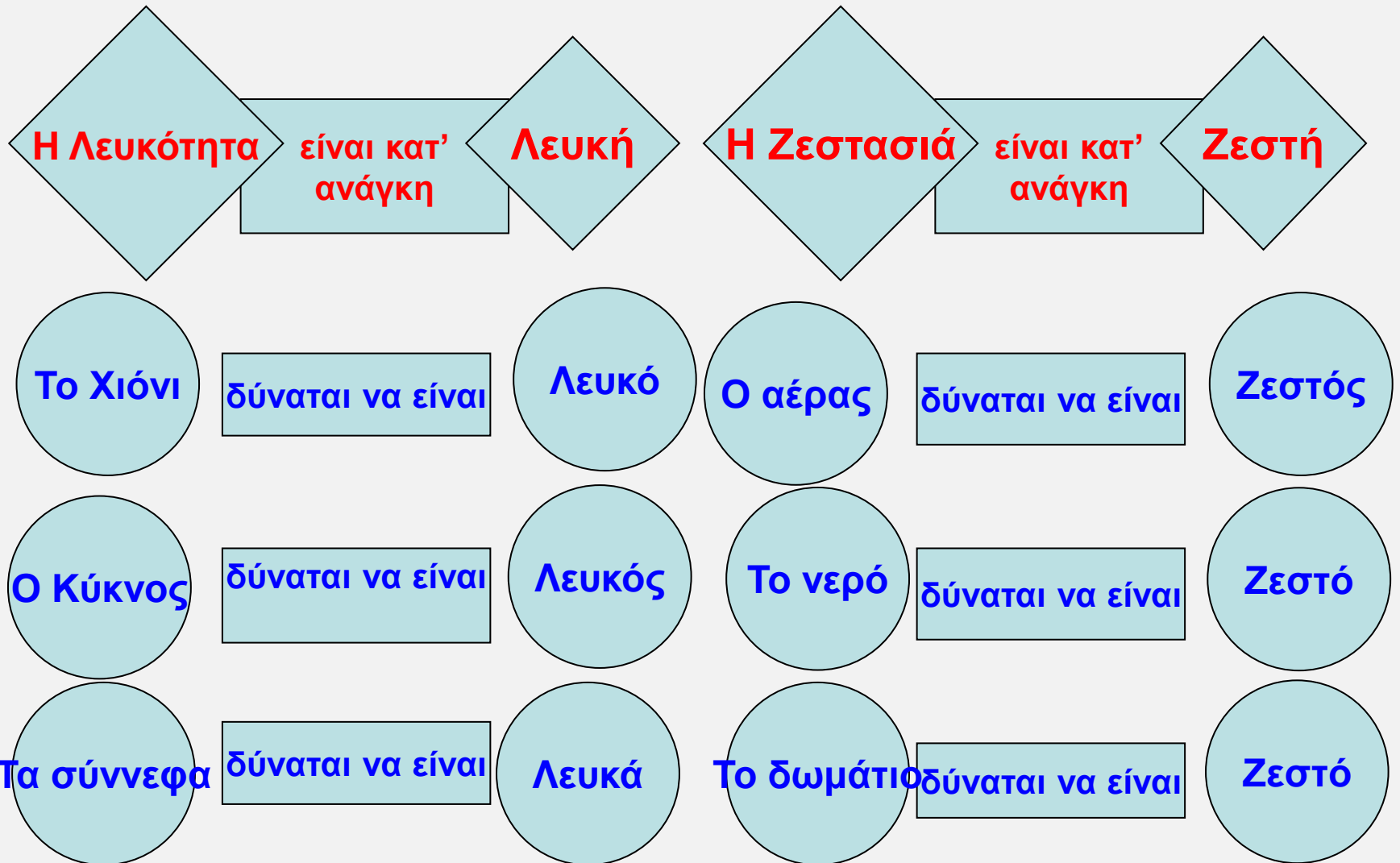
Η Ιδέα του σκύλου

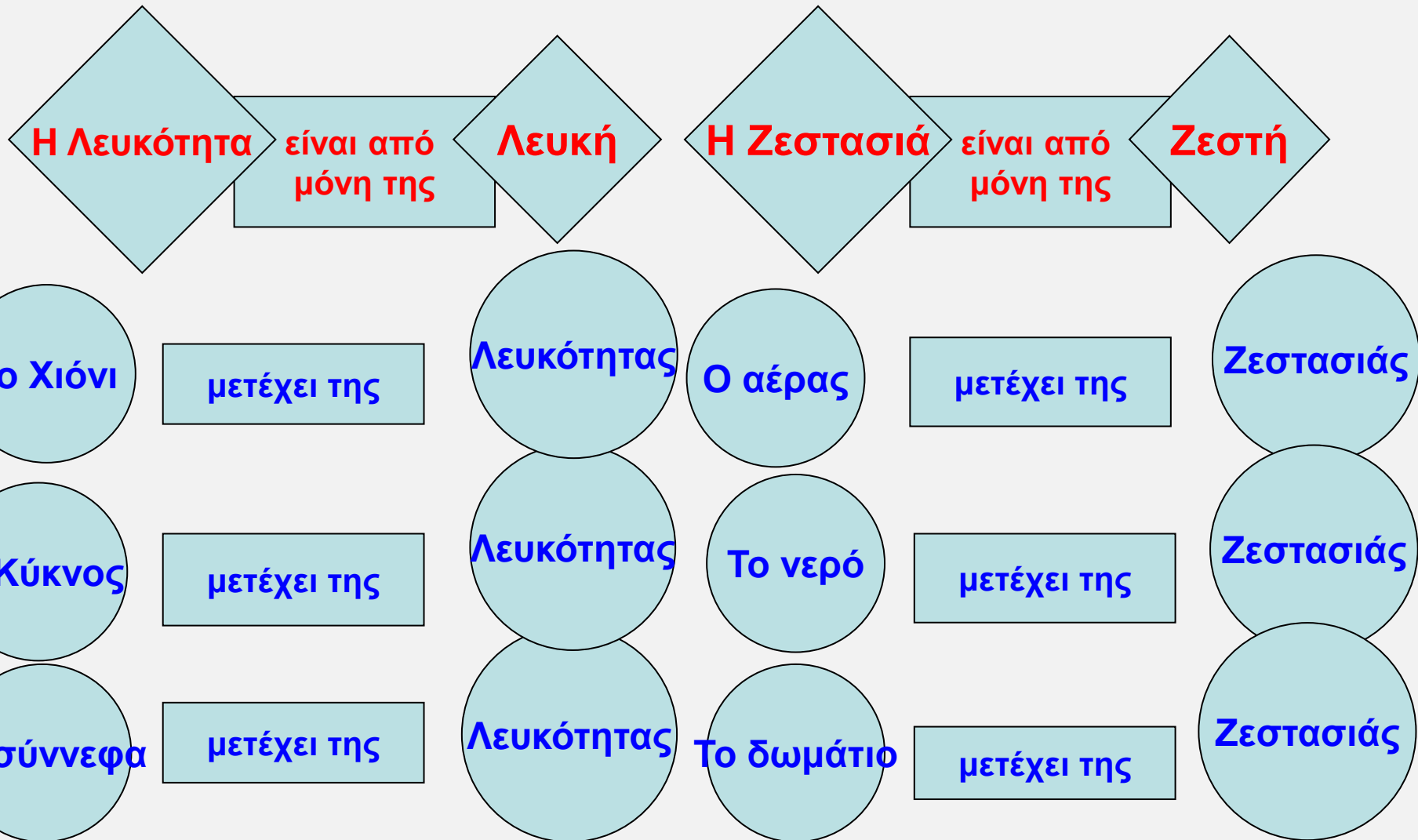
Το Είδος ως υπόσταση των Καθόλου

Το Είδος ως υπόσταση των Καθόλου

Το *Είδος* ως υπόσταση των *Καθόλου*

Το Είδος ως υπόσταση των Καθόλου

Πράγμα	Ιδέες	Επιχειρήματα
Σύνθετο και άρα διαιρετό	Απλή και αδιαίρετη	Οι ιδέες είναι αδιαίρετες, άρα αιώνιες, άρα προηγούνται των πραγμάτων τόσο χρονικά όσο και οντολογικά.
Μεταβλητό και άρα παροδικό	Αμετάβλητη και άρα αιώνια	
Ενιαίο αλλά πολλαπλό	Καθολική, συνεπώς μοναδική	
Έχει ιδιότητες	Ταυτόσημη με τις ιδιότητές της	Οι ιδέες είναι ουσίες, άρα αυτάρκειες (ανεξάρτητες) και αναγκαίες.
Περιστασιακό	Ουσία	

Το Είδος ως υπόσταση των Καθόλου

Πράγμα	Ιδέα	Επιχείρημα
Σύνθετο και άρα διαιρετό	Απλή και αδιαίρετη	Δεδομένου ότι τα καθολικά προηγούνται των επιμέρους και είναι, ιδέες, ενώ τα μεμονωμένα πράγματα είναι ύλη, οι ιδέες προηγούνται της ύλης.
Μεταβλητό και άρα παροδικό	Αμετάβλητη και άρα αιώνια	
Ενιαίο αλλά πολλαπλό	Καθολική, συνεπώς μοναδική	
Έχει ιδιότητες	Ταυτόσημη με τις ιδιότητές της	
Περιστασιακό	Ουσία	

Το Είδος ως υπόσταση των Καθόλου

Μπορούμε να δούμε
ότι το χιόνι είναι λευκό
και να αισθανθούμε ότι το νερό
είναι ζεστό,

αλλά η λευκότητα ως τέτοια
και η ζεστασιά ως τέτοια
δεν μπορούν να γίνουν αντιληπτές,

Μπορούν μόνο να εν-νοηθούν.

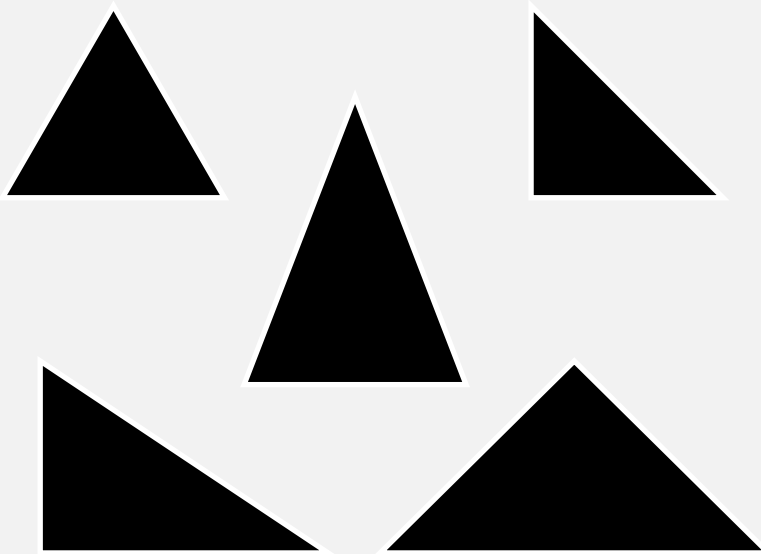
Αλλά από προέρχονται οι σκέψεις?

Το Είδος ως υπόσταση των Καθόλου

Το Είδος ως υπόσταση των Καθόλου Επιστημολογία

Τρίγωνο στο
κόσμο των
αισθήσεων

Άθροισμα των
γωνιών

179°52'16"

180°09'45"

179°59'57"

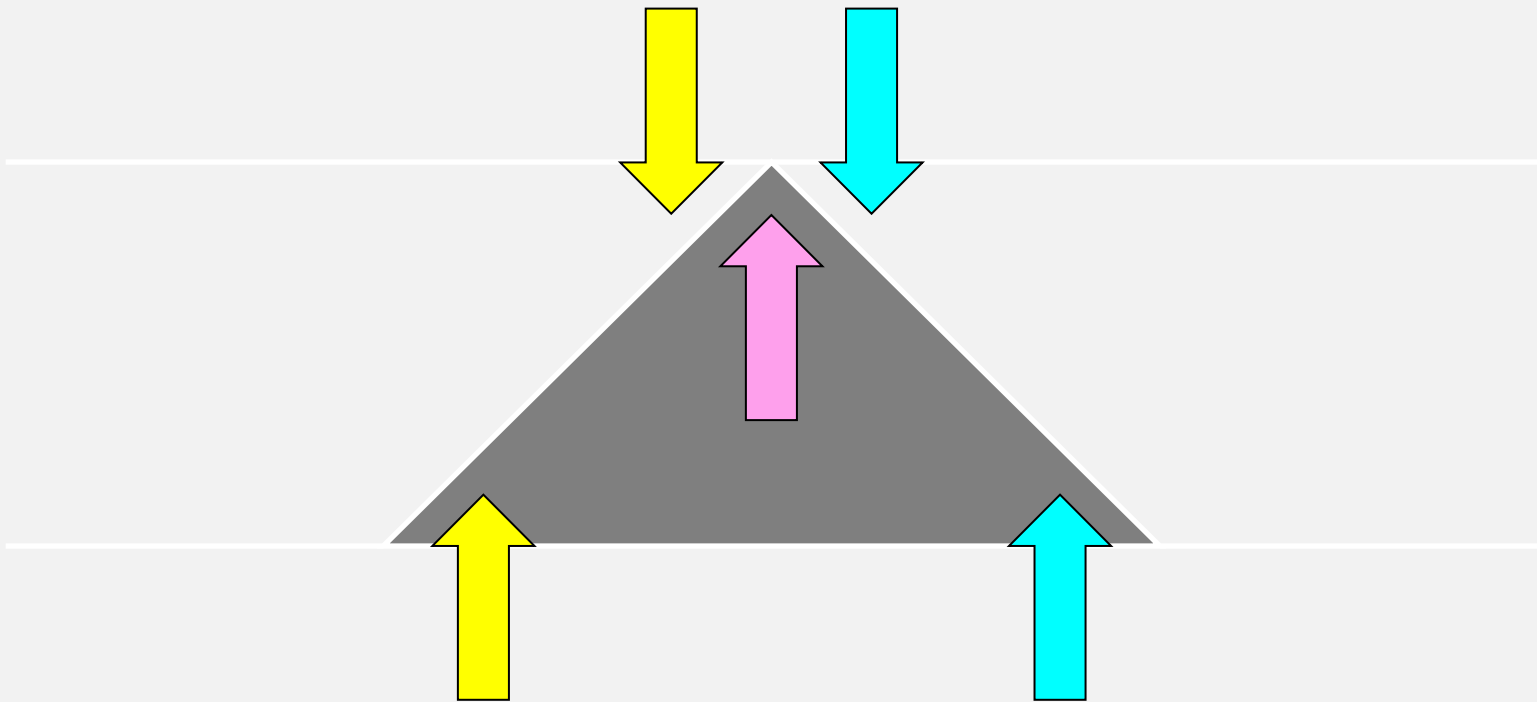
180°00'34"

178°49'51"

Η μαθηματική γνώση, όπως και κάθε γενική γνώση, δεν μπορεί ούτε να συναχθεί ούτε να τεκμηριωθεί με τη γνώση μεμονωμένων περιπτώσεων.

Το Είδος ως υπόσταση των Καθόλου Επιστημολογία

Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι τα αληθινά αντικείμενα αυτής της γνώσης δεν είναι αισθητά πράγματα, αλλά νοητές οντότητες.

Η Γνώση ως ενθύμηση

Δεδομένου ότι οι νοητές οντότητες
(ιδέες) δεν μπορούν ούτε να γίνουν
αντιληπτές,

ούτε να συναχθούν από γνώμες που
βασίζονται στην αντίληψη,

η γνώση τους δεν εξαρτάται
από την αντίληψη,

υπήρξε πριν από κάθε αντίληψη,
δηλαδή πριν από τη γέννηση.

Η αθανασία της Ψυχής

Στην περίπτωση αυτή ο φορέας αυτής της γνώσης, δηλαδή η ψυχή, πρέπει να υπήρχε πριν από τη γέννηση ή, ακριβέστερα, πριν από τη γέννηση του σώματος.

και, κατά συνέπεια, ως αγέννητη οντότητα θα συνεχίσει να υπάρχει και μετά το θάνατό της.

Αν κάποιες ιδέες φαίνονται άγνωστες, αυτό οφείλεται στο ότι έχουν ξεχαστεί.

Από αυτή τη σκοπιά, όλη η γνώση δεν είναι παρά μια ενθύμηση.

Η αθανασία της Ψυχής

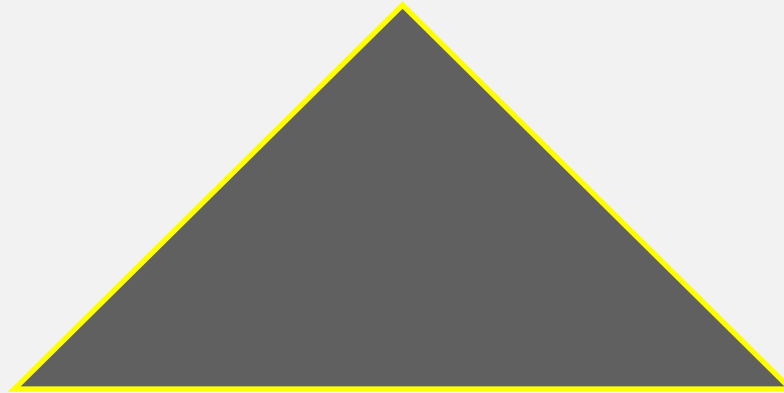
Plato.
Meno.

Η ψυχή, λοιπόν, ως αθάνατη, και έχοντας αναγεννηθεί πολλές φορές, και έχοντας δει όλα τα πράγματα που υπάρχουν, είτε σε αυτόν τον κόσμο είτε στον κάτω κόσμο, έχει γνώση για όλα- και δεν είναι περίεργο που είναι σε θέση να θυμάται όλα όσα γνώριζε ποτέ για την αρετή και για τα πάντα, διότι καθώς όλη η φύση είναι συγγενής και η ψυχή έχει μάθει όλα τα πράγματα, δεν υπάρχει καμία δυσκολία στο να ανασύρει ή όπως λένε οι άνθρωποι "να μάθει", από μια και μόνο ανάμνηση, όλα τα υπόλοιπα, αν ο άνθρωπος είναι επίμονος και δεν λιποψυχεί- διότι κάθε έρευνα και κάθε μάθηση δεν είναι παρά ενθύμηση.

Το Είδος ως υπόσταση των Καθόλου

Πράγμα	Ιδέα	Επιχείρημα
Σύνθετο και άρα διαιρετό	Απλή και αδιαίρετη	Το απλό και αμετάβλητο προηγείται λογικά του σύνθετου και του μεταβλητού. Το αιώνιο και το παγκόσμιο δεν μπορεί να γίνει αντιληπτό, παρά μόνο να νοηθεί. Το ουσιώδες προηγείται του περιστασιακού οντολογικά και λογικά
Μεταβλητό και άρα παροδικό	Αμετάβλητη και άρα αιώνια	
Ενιαίο αλλά πολλαπλό	Καθολική, συνεπώς μοναδική	
Με ιδιότητες	Ταυτόσημη με τις ιδιότητές της	
Περιστασιακό	Ουσία	

Το Είδος ως πρότυπο των πραγμάτων

Τα πράγματα δεν είναι παρά
παροδικά και ατελή απεικάσματα
ιδανικών παραδειγμάτων.

Το Είδος ως πρότυπο των πραγμάτων

Αξιολογικό

Πράγμα	Ιδέες	Επιχειρήματα
Προσωρινό (Μεταβαλλόμενο)	Αιώνιες (Αμετάβλητες)	Το αιώνιο, αναλλοίωτο, μοναδικό, καθολικό, αυτάρκες, τέλειο, παραδειγματικό έχει μεγαλύτερη αξία από το παροδικό, ευμετάβλητο, ιδιαίτερο, ένα από τα πολλά, εξαρτημένο, ατελές, μιμητικό.
Ενιαίο αλλά πολλαπλό	Καθολικές, συνεπώς μοναδικές	
Περιστασιακό	Ουσίες	
Ελλιπές (ατελές)	Τέλειες	
Βασισμένο σε πρότυπα	Πρότυπα	

Η Τριαδική Έννοια του Είδους και η Τριπλή Θεμελίωση του Ιδεαλισμού

	Οντολογικό Επιχείρημα	Επιστημολογικό επιχείρημα	Αξιολογικό επιχείρημα
Ιδέες	<p>Το απλό, αιώνιο, ενιαίο, αυτάρκες, αναγκαίο είναι οντολογικά πρότερο.</p>	<p>Το απλό, διαχρονικό, καθολικό, αμετάβλητο, ουσιαστικό είναι λογικά (και οντολογικά) πρότερο.</p>	<p>Το αιώνιο αυτάρκες, τέλειο και παραδειγματικό είναι αξιολογικά (καθώς και λογικά και οντολογικά) πρότερο.</p>
Πράγματα	<p>Το σύνθετο, παροδικό, εξαρτημένο και τυχαίο είναι οντολογικά δεύτερο.</p>	<p>Το σύνθετο, παροδικό, ευμετάβλητο και περιστασιακό είναι λογικά (και οντολογικά) δεύτερο.</p>	<p>Το παροδικό Εξαρτημένο Ανεπαρκές και μιμητικό είναι αξιολογικά (καθώς και λογικά και οντολογικά) δεύτερο.</p>

Το Είδος

Είδος

(*Gr.* είδος, *Lat.* forma)

είναι ένας αρχαιοελληνικός φιλοσοφικός όρος που αρχικά (στην προ-φιλοσοφική του χρήση) υποδήλωνε "σχήμα" ή "εικόνα",

Στην Πλατωνική Φιλοσοφία

είναι συνώνυμο της "Ιδέας" και δηλώνει

- (1) Μια υπερβατική νοητή οντότητα,
- (2) εάν υποστασιοποιημένο καθόλου
- (3) ένα πρότυπο.

Η ψυχή στον Πλάτωνα

- ❑ Ο Πλάτωνας ακολουθεί την άποψη των Πυθαγορείων περί της αθανασίας της ψυχής και της μετεμψύχωσης
- ❑ Για τον Πλάτωνα όμως πιο σημαντική από την αντίθεση του φθαρτού σώματος από την άφθαρτη ψυχή είναι η αντίθεση μεταξύ των μερών της ψυχής
- ❑ Η ψυχή λοιπόν διαιρείται σε τρία μέρη. Το πρώτο και κατώτερο ονομάζεται «επιθυμητικό» και είναι η έδρα των ηδονών και των πάσης φύσεως επιθυμιών. Το δεύτερο ονομάζεται «θυμοειδές» και είναι έδρα του πάθους. Και το τρίτο είναι το αθάνατο μέρος της ψυχής μας, το «λογιστικό», που στεγάζει το λογικό και την ορθή κρίση.
- ❑ Τα τρία μέρη της ψυχής βρίσκονται σε διαρκή διαμάχη, με κυρίαρχη την αντίθεση φρόνησης και ηδονής, δηλαδή «λογιστικού» και «επιθυμητικού».

Η ψυχή στον Πλάτωνα

ΠΛΑΤΩΝΑΣ

- ❑ Ηθική και Πλάτωνας
- ❑ Πολιτική φιλοσοφία του Πλάτωνα

ΗΘΙΚΗ

- ❑ Η ηθική για τον Σωκράτη είναι η επίτευξη της υγείας της ψυχής
- ❑ Υπάρχουν αντικειμενικές αρχές που πρέπει να ακολουθήσει κάποιος για την υγεία της ψυχής του κατ' αναλογία με την υγεία του σώματος
- ❑ Αν ακολουθηθούν αυτές οι αρχές θα επιτευχθεί η υγεία της ψυχής που είναι η ευδαιμονία
- ❑ Για τον Σωκράτη η ευδαιμονία είναι το ύψιστο αγαθό που μπορεί να κατακτήσει ο άνθρωπος μέσα από την προσπάθεια του.
- ❑ Αν η ευδαιμονία είναι ύψιστο αγαθό τότε είναι και αρετή και αφορά όλη τη ζωή του ανθρώπου.

Ευδαιμονία

Η λέξη ευδαιμονία αποτελείται από το ευ (καλό) και δαίμων (θεός, πνεύμα).

ΗΘΙΚΗ

- ❑ Η διατήρηση της υγείας της ψυχής είναι κάτι που εξαρτάται από τον καθένα ξεχωριστά. Συνεπώς κανείς δεν μπορεί να κάνει κακό στην ψυχή ενός άλλου ανθρώπου.
- ❑ Η ευδαιμονία ως αρετή για τον Σωκράτη απαιτεί γνώση. Γνώση του σκοπού και γνώση των μέσων.
- ❑ Η συλλογιστική είναι ότι κάθε πρακτική τέχνη απαιτεί γνώση. Π.χ. η ιατρική.
- ❑ Στην βάση αυτής της συλλογιστικής ο Σωκράτης λέει «Αρετή είναι γνώση».

ΗΘΙΚΗ

- ❑ Ο Σωκράτης υποστηρίζει ότι «Αρετή είναι γνώση» στην ουσία υποστηρίζει ότι η γνώση είναι αναγκαία αλλά και επαρκής συνθήκη για την Αρετή.
- ❑ Το A είναι αναγκαίο για το B όταν είναι αδύνατον να έχουμε το B χωρίς το A. Στην βάση αυτή η γνώση πραγματικά είναι αναγκαία συνθήκη για την Αρετή
- ❑ Το A είναι επαρκές για το B όταν η παρουσία του A εγγυάται την παρουσία του B. Μπορεί η παρουσία/ύπαρξη γνώση να εγγυηθεί όμως την παρουσία/ύπαρξης της Αρετής;
- ❑ Με απλά λόγια γνωρίζοντας το ποιο είναι το σωστό θα κάνω και το σωστό;
- ❑ Ο Σωκράτης απαντά θετικά με βάση τον εξής συλλογισμό...

ΗΘΙΚΗ

- ❑ Ο/η καθένας καθεμία κατ' ανάγκη επιδιώκει ότι θεωρεί πως προάγει την ευημερία του
- ❑ Ο/η καθένας καθεμία που γνωρίζει το τι είναι η Αρετή κατανοεί ότι αυτή προάγει την ευημερία του και κατ' ανάγκη την επιδιώκει

Συνεπώς ο/η καθένας καθεμία που δεν ζει μια καλή ζωή δεν γνωρίζει τη φύση και τις ανταμοιβές της Αρετής

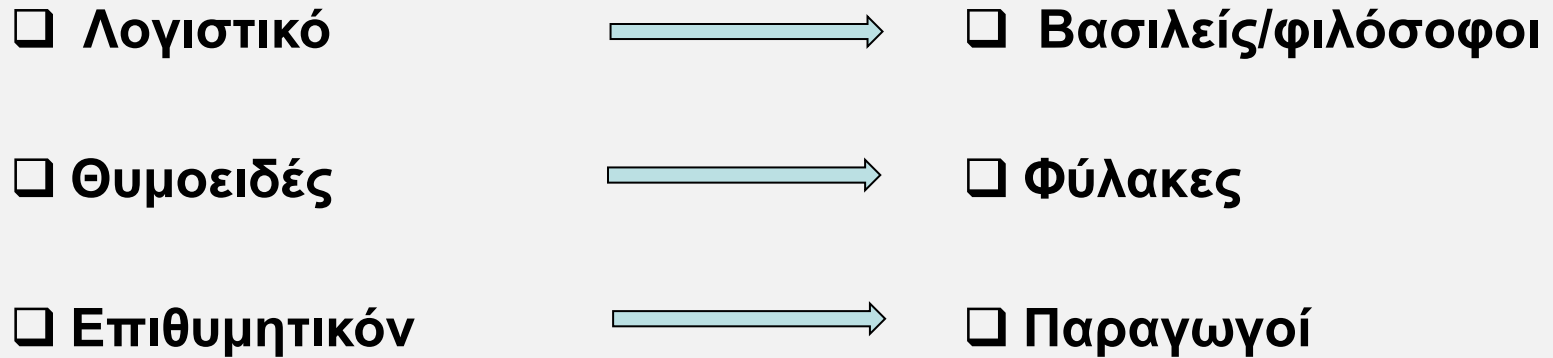
ΗΘΙΚΗ

- **Αν δεχθούμε όμως την θέση αυτή τότε θα πρέπει να δεχθούμε ότι δεν υπάρχει εκούσια ανήθικη συμπεριφορά αλλά ακούσια άγνοια "ουδείς εκών κακός"**

ΗΘΙΚΗ

- **Αν δεχθούμε όμως την θέση αυτή τότε θα πρέπει να δεχθούμε ότι δεν υπάρχει εκούσια ανήθικη συμπεριφορά αλλά ακούσια άγνοια "ουδείς εκών κακός"**

Πολιτική Φιλοσοφία

Η Ιδεώδης Πολιτεία χαρακτηρίζεται από τέσσερις αρετές: σοφία, ανδρεία, σωφροσύνη και δικαιοσύνη.

Πολιτική Φιλοσοφία

- ❑ Η δικαιοσύνη είναι κεντρική έννοια στην ηθική πολιτική φιλοσοφία του Πλάτωνα
- ❑ Η δικαιοσύνη ως το δίκαιο της ανταπόδοσης απορρίπτεται από τον Σωκράτη
- ❑ Στο διάλογο Πολιτεία ορίζει αρνητικά την δικαιοσύνη. Δηλαδή περιγράφει το τι δεν είναι δικαιοσύνη

Πολιτική Φιλοσοφία

Δικαιοσύνη δεν είναι

- Η τιμιότητα στις συναλλαγές και συνέπεια στην απόδοση των χρεών**
- Η απόδοση του καλού στους φίλους και του κακού στους εχθρούς**
- Το δίκαιο του ισχυρότερου**
- Κοινωνική σύμβαση**

Πολιτική Φιλοσοφία

- ❑ Δικαιοσύνη ως πολιτική έννοια ταυτίζεται με την αρμονική ισορροπία των τριών τάξεων της πλατωνικής πολιτείας υπό την εξουσία των φιλοσόφων-βασιλέων, ενώ ως ηθική έννοια με την ισορροπία των τριών μερών της ανθρώπινης ψυχής υπό την εξουσία του λογιστικού
- ❑ Η επίτευξη της δικαιοσύνης εξαρτάται κατά κύριο λόγο από τη αποτελεσματικότητα των αρχόντων και του λογιστικού

Πολιτική Φιλοσοφία

Αριστοκρατία

- μορφή του πολιτεύματος με την οποία πραγματώνεται η δίκαιη πολιτεία
- Η αριστοκρατία για τον φιλόσοφο, όπως και όλα τα υπόλοιπα πολιτεύματα, υπόκειται και αυτή στο νόμο της παρακμής
- Η αριστοκρατία παρακμάζει λόγω της θέσπισης της ατομικής όπως λέγεται περιουσίας
- Η παρακμή οδηγεί στην τιμοκρατία

Πολιτική Φιλοσοφία

Τιμοκρατία

- μορφή του πολιτεύματος στο οποίο καταργείται η κοινοκτημοσύνη και οι ασκούντες εξουσία κατέχουν ατομική ιδιοκτησία
- Η τιμοκρατία παρακμάζει λόγω της δόλιας προσπάθειας αύξησης της ατομικής περιουσίας
- Η παρακμή οδηγεί στην ολιγαρχία

Πολιτική Φιλοσοφία

Ολιγαρχία

- μορφή του πολιτεύματος στο οποίο οι φτωχοί δεν έχουν μερίδιο της εξουσίας
- Η ολιγαρχία παρακμάζει λόγω της αυξημένης απληστίας των πλουσίων
- Η παρακμή οδηγεί στην δημοκρατία

Πολιτική Φιλοσοφία

Δημοκρατία

- μορφή του πολιτεύματος στο οποίο οι φτωχοί έχουν αποκτήσει εξουσία όντας περισσότεροι των πλουσίων και επαναστατώντας εναντίων τους
- Η δημοκρατία παρακμάζει λόγω της αυξημένης ελευθερίας και ανεκτικότητας που οδηγεί ο καθένας να κάνει ότι θέλει
- Η παρακμή οδηγεί στην τυραννίδα

Πολιτική Φιλοσοφία

Τυραννίδα

- μορφή του πολιτεύματος στο οποίο στο οποίο την εξουσία παίρνει ένα άτομο, ο τύραννος, είτε δια της βίας είτε δια της απάτης
- στην αρχή της εξουσίας του ο τύραννος προσποιείται τον ήπιο και αφού τακτοποιήσει τις διαφορές με τους εχθρούς του, γίνεται κανονικός τύραννος